Pau

Per EloiA el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Agost

Lletra original

Pau treballa i estudia,repassa apunts i llibressota el taulell, mig d'amagatd'una petita oficinaon es guanya la vidaamb un contracte temporal. Pau comparteix la nevera amb dos companys de feinai amb un marroquí mig il·legali a l'habitació somiaamb una gironinaque viu al bloc que hi ha al davant. Pau és com la restaquan beu molt molestales cambreres dels locals,però al mateix temps es mou,vol canviar el món. Pau no espera des de la trinxera,Pau té clar que no vol renunciar.Pau no es queda resignat al terra,Pau demà tornarà a començar. Pau té proves cada diade la pornografia que escampa el món neoliberal.Pau hi ha cops que deseperaperò sap que no hi ha treva en un combat tan desigual. Pau no és cap heroi,no té vocació de ser carn de santoral,però per dormir tranquilha de seguir. Pau no espera des de la trinxera,Pau té clar que no vol renunciar.Pau no es queda resignat al terra,Pau demà tornarà a començar.

Lletra traduïda

... parla’ns!

Tant en Pau com el noi de la canço de Lluís Llach a "*Un no sé què*" podrien haver estat un dels acampats contra la guerra del Plà de Palau (BCN) del passat mes de Març. La gent que vam estar allà no érem sants irreprotxables ni herois sinó, més aviat, gent normal que al matí s'aixecava amb un xic de mal d'esquena i se n'anava a la feina, a la universitat o bé a preparar les diferents activitats de la jornada pacifista. A l'assamblea del primer dia, després de llegir el manifest i parlar dels temes corresponents, la Laia ens va proposar fer el minut de silenci en memòria de les víctimes després de llegir aquest text que us adjuntem.Es tracta d'un poema que va escriure en Miquel Martí i Pol per al Centre UNESCO de Catalunya, l'any 1987, amb motiu de l'any internacional de la Pau.

Paraules per la pau

*Només perdura allò que bastim amb esforçi creix en l'esperit dels homes i dels poblesfins a esdevenir l'àmbit on tota veu ressona.Així la pau, que es guanya tenaçment cada diapel desig de voler-la més que tota altra cosaés el mirall que fa possibles tots els somnis.Parlo de pau en pau, des d'aquests temps que em tocade viure i de sofrir, des de la meva alturad'home senzill que creu que la pau és possible,des de l'amor profund al poble i a la llenguaque m'han fet el que sóc i em serven i m'impulsen.La tarda és un espai de lentituds perdudesque se m'adorm als ulls plàcidament i clara.D'aquest silenci estant proclamo l'esperança, la pau no és un do ni un cim inassoliblesinó el recomençar de moltes primaveres,la voluntat i el risc d'estimar i de comprendre. Tota la vastitud dels anys i el seu misteri*ressona en les paraules que escric perquè serveixin*de bandera i d'escut, de fita i de designi.Més que amb l'eco estrident de timbals i trompetesque senyoreja edats i vulnera silencis,més que amb tot l'aldarull de cants victoriososque ofeguen els laments dels desvalguts i els febles,i més que amb el menyspreu groller dels prepotentsque es proclamen hereus de totes les riqueses,falquem l'ara i aquí, convençuts i solemnes,amb un anhel de pau que encengui les mirades.Pensem el futur de de l'ara que esclatadins i fora de tots, i fem amb les paraulesun reducte de llum que ens preservi la força.Vulguem la pau en pau, sense cap mesquinesa,perquè en l'ordre del temps només creix i perduratot allò que bastim amb esforç, i fecundala sang i l'esperit dels homes i dels pobles. Miquel Martí i Pol*